

hvad Forbruget af Brændevin er her i Landet. Det hovedsagelige store Forbrug er Madsnapsen, det er en Snaps eller to — eller nogle tage kanffe tre til Maden, — efter Naturen, Trangen, Arbejdet og den øvrige Koft refter alt faadan noget fig. Hvis vi havde hvad jeg vil kalde Massieforbrug af Brændevin, hvis vi draf Brændevin rigtig for Lyft her i Landet, kunde jeg forftaa, at man ved et forhøjet Skattepaalæg herpaa fagde: Nu kaffe vi os over paa en anden Lufkus, nu ville vi ffaffe os andre Nydelfer, fom ere forholdsviſ billigere. Det kunde jeg forftaa, hvis vi havde, hvad jeg vil kalde Lufkusforbrug, Folf, fom af Lyft drikke Brændevin i Bøgleviſ, men det fter faa godt fom ikke her i Landet. Det er noget, vi, fom færdes rundt omkring i By og paa Land, vide, at den gamle Skif med en Bøgl, fom man draf af Flaſten i en Haandevending, eksifterer faa godt fom ikke. Nej, Forbruget har arbejdet fig over til Madsnapsen, og der tror jeg, at den, fom forſt har vænnet fig dertil, vil have fin Snaps; han vil endvidere figge ſlem efter den, hvis han ikke kan ſtænke fig en anden, og det vil ikke vare ret længe, inden han figer: min Snaps maa jeg have, det faar koſte, hvad det vil; det er rigtigt nok en halvanden Dres Penge, men jeg maa have den! Nej, jeg tror, at, ſelv om Skatten maaſte vil bevirke en større Nedgang en Margang, vil det ikke vare ret længe, inden Forbruget igen er kommet højt op mod det nuværende. Men, fom ſagt, der bevæge vi os fuldſtændig paa ghygende Grund. Sagen er da den, at ſelv med den ærede Finansminifterſ Beregning bliver dog Reſultatet, at den ubemidlede Befolkning, fom jo hovedſagelig er den, der drikker Brændevin, det kan der ikke vel ſtrides om — kommer til at betale ſaadant noget fom 5 Mill. Kr. mere, end den nu betaler, altsaa et ligefremt Skattepaalæg paa denne Del af Befolkningen. Jeg maa dog gøre opmærkſom paa, at det blot er de Penge, Finansministeren faar, men Samfundsklaſſen vil ikke ſlippe med det. Det vil blive mere, idet nemlig den forhøjede Pris paa Brændevin abſolut vil betinge en forhøjet Abance. Det kan ikke være andet. Det er et Synſpunkt, man ogſaa gør gældende over for andre toldpligtige Artikler, at Paalæg og Afſlag virke ſtærkere, end de i og for fig ere, idet det gaar over i Handelsavancen. Det gaar naturligviſ ikke matematif over deri, men det har Indflydelfe herpaa; et ſaadant Paalæg vil nødvendigviſ frembringe en Forøgelfe af Handelsavancen paa den paaagældende Artikel. Det er ſaa givet fom nogen Ting. Der ſtaa vi ogſaa over for et

rent Skøn; men hvis vi fige, at med de tidligere 5 Millioner bliver det 6 Millioner, tror jeg ikke, det er nogen urimelig Slutning (Ufbrudelfe). Man figer herovre, at det bliver meget mere. Det kan gerne være; vi regne her med aldeles løſe og runde Tal. Men ſelv gaaende ud herfra vil jeg gøre opmærkſom paa det Moment, at man derigennem udbytter den fattige Befolknings Trang til en Nydelfe, fom den nu en Gang har vænnet fig til, og fom jeg ikke tror, den ſaa let kan vænne fig af med, udbytter den paa den Maade, at man i Virkeligheden lægger en ny Byrde paa den af ſaadant noget fom 6 Mill. Kr., og man kan ſelvfølgelig ſtille det op ſaaledes, at Tallene komme til at ſe meget mere afſtrækkende ud og dog have en ſtor Del af Sandsynlighed for fig. Jeg ſkal ſelvfølgelig ikke gøre mig til Spaaemand for Brændevinſkattens Skæbne, men naar vi begynde der, hvor den højtærede Finanzminifter begynder, maa jeg fige, at jeg har meget ringe Tro til, at vi komme nogen Vegne. Jeg er ikke uvidende om, at der inden for dette Ting, maaſte inden for alle Partier eller Delinger, er noget delte Meninger om, hvorvidt det ikke en Gang i Tiden og under givne Forhold og paa en viſ Maade kunde være muligt at ſlutte fig til Tænken om en Brændevinſkat anvendt paa en eller anden rimelig og fornuftig Maade. Alt dette er muligt, men jeg figer, at efter Forſlaget, fom det nu ligger for, tror jeg, det er ſaa langt borte, at vi viſt komme til at vente en rum Tid, før en Løsning af dette Spørgſmaal opnaas.

Jeg ſkal ſlutte med at anbefale det høje Ting at tage denne Sag fat grundigt og alvorligt efter de Former, det ſenere vil beſlutte, og jeg ſkulde tro, at dette Ting vilde gøre vel i at behandle denne Sag ſaa hurtig fom muligt og ſaa vidt muligt gøre Forſøg paa, om man kunde gøre et Tilbud, der kunde ſtemme med dette Tings Værdighed og demokratifke Intereller og dog være af den Natur, at man kunde vente fig, at det vilde præſentere fig fom acceptabelt og ſaa ſende det til det andet Ting. Dette er ſelvfølgelig en i og for fig vanffelig Opgave, men jeg tror dog, at med de Forarbejder, fom ligge for, er det en Opgave, fom var mulig for dette Ting, maaſte endogſaa i denne Samling, naar den tilſtrækkelige Energi og Arbejdslyft for Spørgſmaalet maatte viſe fig. Jeg vil meget anbefale og tror det henſigtsmæfftigt, om Tinget med Kraft kaſter fig ind paa dette Spørgſmaal. Jeg tror, at Befolkningen venter at høre noget om denne Sag og at ſe et Reſultat, fom gaar videre end til en